35

ఎంకి వంటి పిల్ల

[196 వ పేజీ తరువాయి]

వదవవాళ్ళ అదిలింపులు— జనం చిగే మంచి పీటి గంగలు.

ఎంకి: ఈడ తాకం జేసి గుళ్ళోకి గోదారి గదా నాయుడు బావా—

నాయుడు: అవునే—

గోదారి గంగలో కొంగుకొంగూగట్టి
కరువు దీరా మునక లేదామా
వరిగంగ తాణాలు వేదామా

ఎంకి: దాన్తో తప్పుర్రా— నే తానానికి వొగుతుండా— (పీటి కదలిక)

నాయుడు: నిన్నట్టాజూసావేఁ జెప్పను ఎంకి ఏంజెప్పను మవ్వు నానోముల పంటవు. వరాలమూటవి. నాజన్మ జన్మాల పున్నెం తవ్వేనే ఎంకి ఇక వదు పక్కాగా సామి కొంటెక్కుతా ఉంచే నీ అడుగులే నాకు దారి జూపించాలి. ఆసామి కళ్ళలో మెరిసే కనికారం. నామీదికి మవ్వే తెప్పాలి యెంకి, మవ్వే.

ఎంకి: ఎంతమంది జనం. ఎంత సంబరం. అందరికీ ఆ రామయ్య తండ్రిని జూడాలన్న మోజే. వదు నాయుడు బావా.

గుంపుగ్గా—ఆలయ వాతావరణం గోవింద నామస్మరణ— జనం సందడి.

నాయుడు: వచ్చేశాం రామయ్య తండ్రి సి దగ్గిరి కొచ్చేశాం. నమ్మ నా ఎంకిని సల్లగా జూసుకో. మమ్మల్ని ఎప్పుడూ ఇడదీయకుండా జంటగా మా తల్లాలు ఉండుకో.

ఇద్దరూ—

రామన్న రాముడో యందామా
రామ కతకి కోలు యిద్దామా
పంటరానికి కెదురుంగ
అటుగా నిలమంది
సాము వోరికి దణ్ణ మెడదామా
సామలుంగ నేం పిడదామా.

"కి కిరెములు వేదూరి సుబ్బారావు గారి మధుర స్మృతికి కృతజ్ఞతలో—

★

నిజమైన ప్రేమకథ

ఇచ్ఛాపురపు జగన్నాథరావు

"కింతకతుకి చెప్పేను. ఈ పెట్టెలోకి ఇంకెవర్నీ ఎక్కనివ్వద్దని.... మీకు డిస్టర్బెన్స్ ఉండదు...."

"థాంక్స్...."

సిపాయి నా సూట్‌కేసులు రెండూ మిది బెర్తుమీద అమర్చిపెట్టి, బీక్సీపాదానిస్థానంలో పెట్టి. హేండ్‌బేగ్ సీటు పక్కనున్న టేబిల్‌మీదపెట్టి గాజు కిటికీలని ఎత్తిపెట్టేడు—నాకు గాలి తగలకుండా అవి కాటోలు. రైలుస్టేషను దాటగానే నాపైపు కిటికీ దించుకుంటాను.

"రాజమండ్రిలో వెంకటరావు మిమ్మల్ని కలుసుకుంటారు —అప్పటికి మీ ప్రోగ్రాం నిర్ణయిస్తే అతనికి చెప్పండి...."

"అలాగే"

మనిషి పొంగినా, తాను వంగిన అతని ఛాతీబట్టలు ఎందుకో నాకు గర్వం కలిగించేయి. నేను యూనిఫారమ్ వేసుకునే రోజుల్లో ఇంత జాగ్రత్తగా వుండేవాడిని కాదు. అందుకే వాళ్ళు మండేడి. కాని చక్కగా దరించిన యూనిఫారమ్‌లో బాలా అందం ఉంది.

అతన్ని కూర్చోమని నేను చూస్తున్నాను.

రెండు దాటుతూంది.

మెయిలు స్టేషను వాదిలేందుకు ఇంకా పదిహేను నిమిషాలు టైమ్ ఉంది.

"మీరు వెళ్ళండి— ఇంకా ఆలస్యం ఉంది రైలుకి. నాకేం అవసరంలేదు" అన్నాను.

"థంగారుగా చూశాడు అతను.

"వెయిట్ చేస్తాను" అన్నాడు.

చిరునవ్వు ఆగలేదు.

మధ్యాహ్నం లంచికి అతన్ని ఇంటికివెళ్ళేను. అతనిమధ్యనే పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. వ్యవస్థాపించి పెంపు పైకు దాటి, ఉద్యోగ ధర్మంగా ఉన్నాం

ఉంటున్నారు. అతని జీవితం ఎలాగ ఉంటుందో నాకు తెలుసు. నేనూ ఆ పరిస్థితుల అనుభవించిన దానినే!

అందుకే, మధ్యాహ్నం నేను దొర పాటుగా చెప్పి, అతని కార్యమాలు మరిచిపోలేదు. నేను చేతుల [illegible] టూంటే ఆమె టిఫిన్‌లో మాట్లాడుతూ ఎక్కడికో వెళ్ళడానికి మూర్తి గంటకి ఏర్పాటుచేసింది. అందు కోసం కారులో పెట్రోలు పోసి తీసుకు రమ్మని. [illegible] ఆమె [illegible] చెప్పింది" నాకు [illegible] అమ్యాత్రం తెలుసునని ఆమెకే అతనికి ఏం తెలుసును? కార్యమాలు చెప్పానని తెలీదు!

"[illegible] అంత చెప్పండి-" అన్నాను.

అతను [illegible] లేదు.

"అది ఆర్డరు" అన్నాను [illegible]

[illegible]

వెళ్ళిపోతున్నప్పుడు [illegible] చెప్పటం [illegible]

[illegible]

ఆ సమయంలో [illegible] ... అన్ని [illegible]

ఆమె [illegible] వచ్చింది. [illegible]

సంక్రాంతి శుభాకాంక్షలు

చిగురించిన విలువలు	సింగరాజు లింగమూర్తి	5-00
అశోకకుసుమం	శరత్ కుమార్	5-50
ముత్యాలహారం	[illegible]	2-50
అవివాహితులు	[illegible] కృష్ణమూర్తి	5-00
అధికారమూ-అంతస్తూ	[illegible]	5-00
జీవనశిఖరం	[illegible]	4-00
విరిసిన పువ్వులు	[illegible]	2-50
[illegible]	[illegible] వెంకటేశ్వరరావు	3-00
వార్తలలోని వ్యక్తులు	[illegible]	6-00

★ 10రూపాయల పైన ఆర్డరు పంపినవారికి పోస్టేజి ఉచితం ★

అనుపమ పబ్లిషర్స్

ఏలూరు రోడ్, విజయవాడ-2

ఆమెకి ఏకాంతం ఇచ్చాను. నా శరీరాన్ని విశ్రమించ నిచ్చాను. కూర్చునే నిద్రపోయాను.

రాజమండ్రి వచ్చేదాకా మెలకువ రాలేదు. లేచేసరికి బయట గోదావరి కని పించింది. వెళ్ళి ముఖం కడుక్కుని వచ్చేసరికి కాఫీ టిఫిన్ రెండుపెట్లు తెచ్చాడు బేరర్.

"మీకోసం ఆర్డరు చేశాను. కండక్టర్ వచ్చేసరికి మంచి నిద్రలో ఉన్నారు" అంది ఆమె.

ధన్యవాదాలు చెప్పి తినడం, కాఫీ తాగడం, ముగించాను. రైలు కదిలే దాకా జ్ఞాపకం రాలేదు—నాకోసం వెంకట రావు వస్తాడని .... బహుశా అతను కంపార్టుమెంటులన్నీ వెతికి నేను కని పించక వెళ్ళిపోయి ఉంటాడు. తలుపు తీసి ఉంచవలసింది

"నేను కిటికీలోంచి చూస్తూ ఆలో చిస్తూంటే హఠాత్తుగా ఒక ఆలోచన వచ్చింది నా బుర్రలో ఆమెని దిగబెట్ట డానికి వచ్చినదెవరు? .... ప్రేమించిన వాడా?

ఆమెలో పొంగివచ్చిన భావో ద్రేకంలో నేను మునిగిపోయి నాకు తెలియకుండానే కథ కల్పించుకున్నాను. వాళ్ళు ప్రేమించుకుని ఉంటారు.... ఆమె ఎందుచేతనో వెళ్ళిపోతూన్నది – అని. ఎన్నో ప్రేమకథలు చదివేక ఉదృత మైన ప్రేమ అవివాహితులమధ్యనే పరాకాష్ఠ చెందుతుందనే సూత్రం మెదడులో నాటుకుపోయి, అను కుంటాను.

ఆమె నా ఎదురుగా అవతలి కిటికీ దగ్గర కూర్చున్నది. ఆమె మెడ లోని మంగళసూత్రం పచ్చని చీర పర గుల్లోంచి స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది.

నాకు గర్వంతోపాటు కొంత బాధ కూడా కలిగింది. బాధ ఎందుకంటే ఆమె నా కంపార్టుమెంట్లోకి రాగానే ఆమె మంగళ సూత్రాన్ని గమనించలేదే అని. అప్పుడు ఆమె మెడలో గొలుసు ఒక్కటే కని పించినట్టు స్పష్టంగా జ్ఞాపకం నాకు. బహుశా నా గమనించే శక్తి మంద గిస్తోందని పించింది.

నా ఉద్యోగం అలాటిది. విషయాలని గమనించే బాధ్యతనాది. ఆశక్తి సన్న గిల్లడం....

కాని, భర్తను విడిచిపెట్టి కొద్దిరోజులు వెళ్ళినందుకు ఆమె అంత బాధపడటం నాకు గర్వం కలిగించింది. దిద్దిపెట్టు కున్న ఆమె సిందూరపు తిలకంచూసి ఎంతో నమ్మిక కలిగింది ఆమె పవిత్ర హృదయంమీద. వ్యక్తిత్వ విలువలూ, మానసిక విలువలూ క్షణక్షణం మట్టిలో కలిసిపోతూన్న ఈ రోజుల్లో ఈమె

Rg. 6848 నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలతో ఫోను: 7050

శ్రీ దుర్గా మల్లేశ్వరీ డీసెల్ వర్క్సు

సేల్సు & సర్వీసు, కాంగ్రెసు ఆఫీసు రోడ్డు.

విజయవాడ 2.

మా వర్కుషాపునందు, డీసెల్ యింజన్లు పంపులు, పవరు కేలిబ్రేషన్, అరుగుదలతక్కువగానున్న పాత నాజిల్సు రీకండీషన్, ఆధునిక యంత్రములపై అనుభవముగల పనివారలచే సకాలములో చేసి యివ్వగలవారమని తెలియజేయుటకు సంతసించుచున్నాము.

మైకో, ఎలిమెంట్సు, డెలివరివాల్వు, నాజిల్సు వగైరా సరసమైన రేట్లకు లభించును.

శ్రీ దుర్గా మల్లేశ్వరీ డీసెల్ వర్క్సు.

ప్రొ॥ డి. సుందరరావు.

[illegible] ప్రేమించగలగడం, [illegible] రాబోలిన ఈ చిన్న [illegible] అమెమేంతగా కదనగంగడం [illegible], గర్వంతో కలిసి, [illegible].

"ఎక్కడిదాకా వెళతారు మీరు ?"

[illegible] కంఠం.

"[illegible].... మీరు ?"

"నేను అక్కడికే...."

[illegible] సహాపదవ ప్రయోగం చెయ్య [illegible]టుందని ఎదురుచూశాను. కాని, [illegible]దేమీ అనలేదు.

"రాత్రి తొమ్మిదికి చేరుతామను కుం[illegible]."

"అవును కొంత మేకప్ చేశారు."

"అలాగ అనకండి.... ఇదిగో [illegible] రోజాలు దైనివరకి వినిపిస్తే యూని యన్ జ్ఞాపకంవచ్చి మళ్ళీ వేగం తగ్గి [illegible] !"

అమె నవ్వింది...." అదీ నిజమే!" [illegible].

ఆ నవ్వుతో ఆమె ముఖం అంతా [illegible] కాంతితో వెలిగిపోయింది. గంటల క్రిందట చూసిన దుఃఖమూర్తి ఎక్క[illegible]వెళ్ళి ఈ మహాసిని ఇక్కడికి వచ్చిందా అనిపించింది. నా హృద[illegible] ఈ అమ్మాయికి ఇచ్చిన సింహా [illegible] ఆమె ఎంతో అందంగా [illegible].

కాని— నాకు ఏదో లోటూ కనిపిం[illegible] ఈమె దుఃఖం ఎక్కడికిపోయింది [illegible] కారణవొచ్చిన దుఃఖం [illegible] నవ్వుని పూర్తిగా ప్రకాశవం [illegible]

[illegible] ఈమెని ఎలాగ గౌర [illegible]

[illegible] నిముషాలలాగే నిశ్శబ్దంగా గడిచి [illegible] అమె ఏదో ఆలోచిస్తూన్న

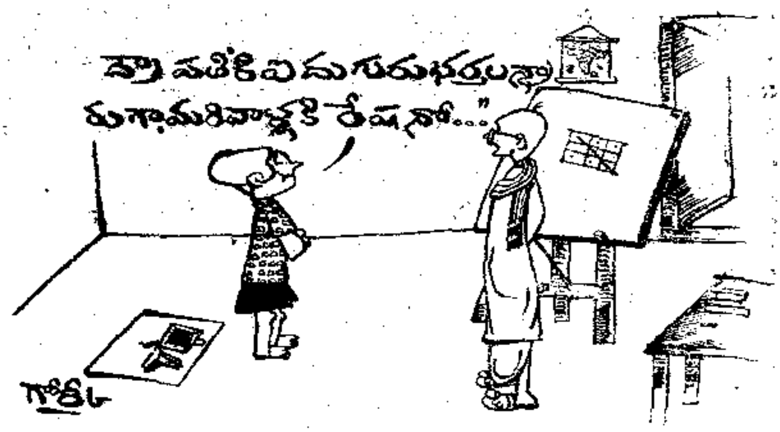

ట్టుంది. మధ్యమధ్య దాచుకోలేని జ్ఞాన కాలు ఆమెకళ్ళల్లోకి వాస్తూన్నట్టున్నాయి వాటి కాంతి ఉండీ ఉండీ తగ్గిపోతోంది. అతను చివరి నిమిషంలో ఆమెతో అన్నమాటలు నాకు జ్ఞాపకంవొచ్చి అతని బాధ నీ అర్థం చేసుకున్నాను. ఈమె తనని వొదిలి వెళ్ళిపోయే కొద్దిరోజుల్లో ఆమె తనని మరిచిపోతుందని అతని బెంగ.

కాని, సుశీల ఎంతత్వరగా తన చిరు నవ్వుని మళ్ళీ తెచ్చుకోగలిగింది.

ఆ నిజమూ అట్టేసేపు బాధపెట్టలేదు నన్ను.

చాలాకాలంకిందట జరిగిన ఒక సంఘటన నాకు జ్ఞాపకం వొచ్చింది. సుమారు రెండు దశాబ్దాలు తరవాత ఆకథ ఇదే నాకు మళ్ళీ జ్ఞాపకం రావడం బహుశా కన్నీళ్ళు తెచ్చిన జ్ఞాపకం అనుకుంటాను.

నేను మందరం కొత్తగా సర్వీసులో జాయిన్ అయి, ఒకేరోజున ఆఫీసులో జాయిన్ ఆయాం. ఆఫీసు మాసర్నెంటు పటహ్రకారం "దొరగారి"ని కలుసుకోడం కోసం ఎదురుచూస్తూ కూర్చు న్నాం ఇద్దరం. ఆతన్ని రెండుగంటలు పోయాక పిలిచారు.

పదిహేను నిమిషాల తరవాత అతను కొంచెం ఎర్రబడిన ముఖంతో నాదగ్గరికి వొచ్చి, "పెళ్ళి మనిషికి అత్యవసరం కాదు.... ఆమాట జాగ్రత్తగా జ్ఞాపకం పెట్టుకో!.... అన్నాడు తొందర తొందరగా.

ఆ విచిత్రమైన మాట ఏమిటోనని అడిగేలోపున నాకూ పిలుపు వొచ్చింది. ఆయన టీ ఇచ్చి, ఆమాట ఈమాట అడిగి. హఠాత్తుగా, "మానవుడికి పెళ్ళి అత్యవసరమా?" అని అడిగాడు.

మందరం మాట జ్ఞాపకం వొచ్చి, "కాదు" అన్నాను.

"వెరీగుడ్!.... జాలీగుడ్!" అని పొంగిపోయి, దొరగారు ఐదునిమిషాంలో నాకు సెలవిచ్చి పంపేశారు.

తరవాత (అవివాహితుడు) అనీ, మందరం తప్పు సమాధానం ఇచ్చి చీవాట్లు పంపుటంలాటి ఉపన్యాసం వినాల్సి వొచ్చిందనీ.

అతని సద్బుద్ధి నాకు చాలా ఆనందం కలిగించింది— మేం చాలా దగ్గరి స్నేహితుల మైపోయాం.

ఆ తరవాత మందరం ప్రేమలో పడ్డాడు. మామధ్య రహస్యాలేమీ లేవు. అంచేత ఏవిధినమూ అతను ఆమెని గురించి చెప్తూనే ఉండేవాడు.

"ఇవాళ నేను వెళ్ళిపోతాం కే కన్నీళ్ళు పెట్టుకుంది" అన్నాడు ప్రయాణం కొంచెం సాగిన తరవాత ఒకరోజు

అతను ఏదో అద్భుత లోకంలో విహరిస్తున్నాడు. ఆ వయసులో ఏ

అమ్మాయి నా కోసం కన్నీళ్ళు పెట్టి మనిషి సగం సగం అయిపోయింది. మా వద్దనున్న అక్కా కన్యకకి దాహం ఎక్కువ. ఆ కన్నీళ్ళు ఆ దాహాన్ని తీర్చలేకపోవే ఆ ఉక్కిరిబిక్కిరి ఎంతో ఎక్కువ చేసాయి. అప్పటికే నేను చక్కటి కళ్ళనీళ్ళ కవితలకి కొంత అనుభవం పొందేను. కాని, అతను నా మిత్రుడు కావడాన్ని ఏమీ అనలేదు.

మరి కొంచెం రోజులు పోయాక ఆ అమ్మాయి (ఆమె పేరు మరచిపోయాను) అతను వెళ్ళేసరికి కన్నీళ్ళు కార్చటం మొదలు పెట్టింది.

ఆమాట అతను చెప్పేడు—నవ్వు సైగా.

మరీ ఆలస్యం కాకుండానే అతనికి కొంచెం సలహా ఇద్దామనే ఉద్దేశం కలిగింది. కాని, ప్రేమ వ్యవహారాల్లో సలహా ఇవ్వడం మూర్ఖత్వం అని, దీంతో కోతి, మిణుగురుల కథ (ఎప్పుడూ మరువరాదని) నెమరువేసుకుని ఊరుకున్నాను.

తరవాత కొంతకాలం నా మిత్రుడు తన ప్రేమకథలో సంఘటనలు నాకు తెలియచేయలేదు. రెండునెలలు పోయాక హటాత్తుగా, "బ్రదర్! ఆ అమ్మాయి నించి రక్షించు! పిచ్చాస్పత్రికి పమ్మారాపీ" అన్నాడు ఒక సాయంత్రం నా యింటికి వొచ్చి.

"తప్పకుండా సుందరం! కాని ఏం జరిగింది?.... అనవసరంగా తొందర పడకు" అన్నాను.

అతను తలపట్టుకుని కొంచెం సేపు కూర్చుని, తేరుకున్నాక తన వ్యధలతను చెప్పేడు సారాంశం ఇది—

ఆమె ఉండటం అతని ఇంటి పక్క భాగంలో.

సుందరం ప్రారంభించిన కన్నీళ్ళు క్రమక్రమంగా అతను ఆఫీసుకి వెళ్తూంటేనూ, వొస్తూంటేనూ కూడా ప్రారంభించింది ఆ అమ్మాయి.

తరువాత అతను ఆలస్యంగా కనిపించినా, తొందరగావొచ్చినా, దుఃఖంతో, ఆనందంతో, బాధతో, కోపంతో క్లుప్తంగా— ఏ భావం కలిగినా, ఆమె కన్నీరు తప్పనిసరి ఐంది.

ఈ సరద క్రమంగా ప్రేమలో ఒక భాగం నించి, సుందరాన్ని ముంచేసేదిగా మారిపోయింది.

ఈ సాయంత్రం ఆమె అతనికి రెండురోజుల తరవాత కనిపించింది. అతని గదికి వొస్తూనే,—కన్నీళ్ళు.

"ఏం!" అన్నాడు సుందరం.

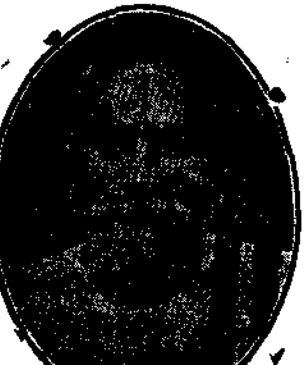

తెలుగు సంక్రాంతి సందర్భములో

మహాజనులందరికి

ఇవే మా శుభాకాంక్షలు

B. S. T. బాబిన్లు నవారు, స్పిండిల్, వెబ్బింగ్ టేపులు

అన్ని సైజులలోను మీ కందరికి అతి నాణ్యంగా తయారు

చేయుటలోను మీ కందరికి అందుబాటులోవుంటూ

సరసమైన ధరలతో సప్లయి చేయుటలో

ఆంధ్రదేశమంతటా పేరెన్నికగన్న

యేకైక సంస్థ

21 సం॥రముల అనుభవంతో మీ అందరి ఆదరాభిమానముల

చూరగొన్న మా సంస్థ.

భారత్ స్పిండిల్ టేపు వర్క్సు (రిజిష్టర్డు)

శ్రీరామ పేట :: పాలకొల్లు. (ప॥ గో॥ జిల్లా)

టెలిగ్రాం : "టేప్సు" • ఫోన్ నెం. : 199, 144

ఆంధ్ర దేశంలో అన్ని పట్టణాలలో, షాపులలోను మా టేపులు దొరుకును.

"తెలియదే బాబూ" అంది కన్నీళ్ళతో ఆమె తెలుసుకుని. అటీ ఇటీ మాట్లాడు తున్నాక "కాలేజీ ఎలాగ సాగుతోంది?" అని అడిగేడు సుందరం.

జవాబు– కన్నీళ్ళు.

"వెళ్ళి పోయేనా?"

—చాలా కన్నీళ్ళు

"చిన్నాదిలికి ఎక్కడికీ ఎప్పుడూ వెళ్ళను.

—ఇంకా చాలా కన్నీళ్ళు.

ఆ ప్రవాహంలోనించి ఎలాగో తప్పించుకుని వొచ్చాడు సుందరం. కథ అంతాచెప్పి, కన్నీళ్ళు పెట్టేవర్యంతం అయాడు, వారించాను.

అతని తరువాత ప్రేమకథలు ఎలాగ ఉన్నా, ఈ ఉదంతం జ్ఞాపకంవొచ్చి, సుశీలమీద గౌరవం తగ్గలేదు కదా, ఎక్కువైంది. జీవితం సాగుతూనే ఉండాలి.... తన కన్నీళ్ళలో అందరినీ ముంచనక్కరలేదు. అని ఆమె తెలుసుకుంది కాబోలు. వింతత్వరగా ఆమె మామూలు మనిషి అయిపోయింది– ఉండే ఉండే ఆమె కళ్ళల్లో మెరుసుకొన్న నల్లమేఘాల తోలి కలికి తప్ప ఈ మేఘాలు వర్షించవు.

ఆమెమీద విచిత్రమైన అభిమానం కలిగింది నాకు– యవ్వనంలో దంపతులు పరస్పరం చూపుకోవాల్సిన ప్రేమ కి దౌర్బల్యం మరీ రెచ్చిపోతూన్న ఈ రోజుల్లో ఎక్కడో కాని కనిపించని చిహ్నం ఆమె: నా సనమైన హృదయంలో ఏమూల సుస్నిగ్ధమైన మధుర జ్ఞప్తులున్నా వాటినిస్పందింపజేసే ప్రేమమూర్తి ఆమె: నా భావనలో ఆమె మీద గౌరవమూ, అభిమానమూ ఏ మాత్రం తక్కువ ఉన్నా, "నన్ను మరచిపోకు సుశీలా నీ మనస్సుకి ఇంత దగ్గరగా వొచ్చాను. చూడు." అని అందును కాని ఆ మాటలకి అప్పుడు అర్థం లేదు: అవసరమూ లేదు

బెజవాడ చేరేదాకా ఇద్దరం ఏమీ ఎక్కువ మాటలాడుకోలేదు– త్వరత్వరగా దిగి రిక్షెక్కి చూడకుండానే ఆమె వెళ్ళిపోయింది– నేను వొచ్చుకో లేదు. ఇంటికి వెళ్ళిపోయేను– ఒక అనుభూతిని మనస్సులో పదిలంగా దాచుకుని ఆమె సాహచర్యం పొందిన ఆ యువకుణ్ని అభినందిస్తున్నాను–ఎంతో అదృష్టవంతుడు. అనుకుంటూ నేను చాలా సామాన్యమైన మానవుణ్ని. కాని, అసాధారణ ఆత్మ సౌందర్యం గుర్తించే శక్తి ఉంది నాకు.

ఆ నమ్మకంతోనే ఆమెనాలో కొన్ని మార్పులు తెచ్చింది. ప్రేమ వ్యవహారాలంటే హేళనగా చూడటం తగ్గింది నాకు. ప్రపంచంలో విలువలన్నీ మాసిపోయాయనే నిస్పృహ తగ్గింది నాలో.

ఇలాంటి ఆలోచనలతోనే ఒకనాడు షికారుగా వెళ్ళి కొంచెం సేపు పార్కులో కూర్చున్నాను. ఎండ ఇంకా తగ్గకపోవటం వల్ల కాబోలు ఎంతోమంది లేరు అక్కడ.

"నమస్కారం సార్." అని వినిపించింది ఆలోచనలనించి బయటికివొచ్చి, ప్రకాశాన్ని చూశాను. అతను నా ఆఫీసులోనే పనిచేస్తున్నాడు. మంచి పనివాడు– చాలా ఇష్టం నాకు.

ప్రతినమస్కారం చేశాను

కొంచెం అటు ఉన్న అమ్మాయిని దగ్గరికి తీసుకొచ్చి, "సుశీల.... లాస్ట్ ఇయర్ నా పెళ్ళి అయింది జ్ఞాపకం ఉందా? మీరు రాలేకపోయారు." అంటూ ఆమెని పరిచయం చేశాడు.

ఆ పేరు మరచిపోలేదు కాని, ఈమె మరొక సుశీల అనే ఆశ క్షణమాత్రం జీవించింది. ఆమె ముఖంలోకి చూసేదాకా ఆమె నమస్కారాన్ని ఏం చేసుకోవాలో తెలియనట్లు తికమక పడ్డానను కుంటాను

"ఒంట్లో బాగు లేదా సార్?.... ఎండ...." అన్నాడు ప్రకాశం.

"అవును ఎండ మరీ తీవ్రంగా ఉంది" అన్నాను లేచి నిలబడుతూ "వెడతాను...."

"నేనూ వొచ్చేదా?" అన్నాడు ప్రకాశం.

"అక్కర్లేదు– బయట కారు ఉంది" అన్నాను బయలుదేరుతూ అతను రోడు దాకా వచ్చి తిరిగి వెళ్ళిపోతూంటే హఠాత్తుగా ఒక ఆలోచనవొచ్చి అతన్ని పిలిచేను.

"మీ– ఆవిడది ఏవూరు?"

"వె ణాగ...."

"సుశీల– ఎవరి అమ్మాయి?"

"పేరెంట్స్ లేరండీ...."

"పాపం.... అన్నదమ్ములు...."

"ఎవరూ లేరు – పుట్టిన దగ్గరనించీ అమ్మమ్మ దగ్గరే పెరిగింది. ఇప్పటికీ ఆమెని వొదల్లేక వెడుతూ ఉంటుంది, కనీసం నెలకొకసారి."

"పాపం." అన్నాను మరేమీ అనలేక.

"అవును– ఆమెకి అభిమానం చాలా ఎక్కువ" అన్నాడు ప్రకాశం మళ్ళీ సెలవుతీసుకుంటూ అతను ఆ మాట చాలా గర్వంగా చెప్పేడు.

నేను కారు స్టార్టు చేసుకుని బయలు దేరాను– నెమ్మది నెమ్మదిగా.

ఎండ ఇంకా తీవ్రంగానే ఉంది.... ఇందాకటికన్నాను కాని క్లబ్‌కివెళ్ళి చల్లటి కోల్డ్ తాగి మిత్రులతో బ్రిడ్జి ఆడితే, ఈ నీరసం తగ్గి, కళ్ళకే చల్లగా ఉంటుంది

మనసూ తేలిక పడుతుంది–బహుశః.

*

Maddula
Seetharamanjaneyulu
& Bros.,
Cloth Merchants, ELURU
మద్దుల శీతారామాంజనేయులు & బ్రదర్సు
బట్టల వ్యాపారము, ఏలూరు.
Dealers :
BINNY
METTUR
MILL MADE
HANDLOOM
SILKS
WOOLLEN
&
ETC.